NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

tweede kamer

Dossier: TB-0361-2025 (TAA/SL/0524/2025)

In de zaak van:

mr. X

hierna genoemd “appellant”,

met als raadsman Y,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing.

***

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 27 augustus 2025 werd appellant met toepassing van artikel 459 Gerechtelijk Wetboek opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen, na de beslissing van de Stafhouder van de Orde van advocaten van de balie Limburg tot het doen van deze oproeping krachtens artikel 458 § 2 Ger. W. weergegeven in diens verzoek tot oproeping van appellant van 25 augustus 2025 (cfr. dossier eerste aanleg), wegens de volgende concrete feiten (zoals omschreven in de bestreden beslissing):

“*Het onderzoek opzichtens Mr. X heeft betrekking op tuchtrechtelijke inbreuken tegen de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, meer bepaald op art. 455 Ger. W. en die strijdig zijn met de kernwaarden van het beroep van advocaat vervat in art. 1 CDA, art. 2 inhoudende de onafhankelijkheid en art. 4 houdende de belangenbehartiging, alsook art. 473 Ger. W. houdende het injunctierecht van de stafhouder, dit onverminderd de toepasselijkheid van de overige artikelen en dit minstens voor de periode tussen (…) 2023 tot heden.*

Met name:

1. *Mr. X handelde in strijd met art. 1 en art. 2 CDA aangaande de onafhankelijkheid van de advocaat, aangezien hij in diverse procedures voor o.a. de familierechtbank, de beslagrechter en het Hof van Beroep, in de periode 2023-2025 zijn eigen belangen behartigde op een wijze dat het in strijd is met de kiesheid en de waardigheid.*

2. *Mr. X handelt in strijd met art. 477 Ger. W. en 473 Ger. W., door tot viermaal toe geen gevolg te verlenen aan een stafhouderlijke injunctie, opgelegd bij brieven van 11/12/2023 en 06/02/2024 en bevestigd bij brieven van 17/04/2025 en 02/05/2025. Mr. X negeert hiermee het injunctierecht van de stafhouder. De injunctie voorzag erin dat hij zich diende te laten bijstaan door een raadsman in het kader van een procedure waarin hij rechtzoekende is."*

2. <u>Bestreden beslissing en hoger beroep</u>

De tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen heeft op 27 november 2025, op tegenspraak, de tuchtvervolging deels niet toelaatbaar verklaard wegens de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem" en het bepaalde in artikel 25 Ger.W., gelet op de tuchtrechtelijke beslissing van 19 december 2024 van de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen, waarbij hij veroordeeld werd tot een tuchtrechtelijke sanctie van de schorsing van 14 dagen met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van 3 jaar, voor de volgende tuchtfeiten :

" *"Het onderzoek opzichtens Mr. X heeft betrekking op tuchtrechtelijke inbreuken tegen de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, meer bepaald op 455 Ger. W. en die strijdig zijn met de kernwaarden van het beroep van advocaat vervat in art 1 CDA, art. 2 inhoudende de onafhankelijkheid en art. 4 inhoudende de belangenbehartiging, alsook art. 473 Ger. W. inhoudende het injunctierecht van de stafhouder, dit onverminderd de toepasselijkheid van de overige artikelen en dit minstens voor de periode tussen (…) 2023 tot heden.*

Met name:

1. Mr. X handelde in strijd met art. 1 en art. 2 CDA, aangezien hij in diverse procedures voor o.a. de familierechtbank en de beslagrechter, in de periode 2023-2024 zijn eigen belangen behartigde op een wijze dat het in strijd is met de kiesheid en de waardigheid.

2. Mr. X handelde in strijd met art. 1, door in diverse brieven naar de rechtbank, notaris, en tegenpartij, denigrerende en ongepaste formuleringen aan te wenden, waardoor hij ernstig nadeel

toebrengt aan de beroepsgroep, hetgeen conflicteert met de vereiste van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, en ook indruist tegen de discretie en tact die valt onder de kiesheid.

3. Mr. X handelde in strijd met art. 447 Ger. W. en 473 Ger. W., door tot tweemaal toe geen gevolg te verlenen aan een stafhouderlijke injunctie, opgelegd bij brieven van 11.12.2023 en 6.02.2024. Mr. X negeert hiermee het injunctierecht van de stafhouder, vermeld in art. 473 Ger. W. De injunctie voorzag erin dat hij zich diende te laten bijstaan door een raadsman in het kader van een procedure waarin hij rechtzoekende is.

4. Mr. X handelde in strijd met art. 1 CDA door in zijn brief van (…) 2024 een leugenachtige verklaring af te leggen ten opzichte van de stafhouder. M.n. hield hij voor zich te hebben laten bijstaan door een raadsman, waarvan het onderzoek heeft aangetoond dat er van een daadwerkelijke bijstand geen sprake is."

Wegens die veroordeling, waarin appellant klaarblijkelijk heeft berust, verklaarde de bestreden beslissing de huidige tuchtvervolging niet toelaatbaar voor wat betreft de vervolgde feiten in de periode 2023-2024 en het geen gevolg geven aan de stafhouderlijke injuncties opgelegd bij brieven van 11 december 2023 en 6 februari 2024.

De tuchtvervolging werd wel toelaatbaar verklaard voor wat betreft de feiten in tuchtfeit 1 in zoverre zij de periode 2025 betreffen, en tuchtfeit 2 in zoverre zij het geen gevolg geven betreffen aan de stafhouderlijke injuncties opgelegd bij brieven van de stafhouder van 17 april 2025 en 2 mei 2025, beide feiten zoals nader nog omschreven in de tenlasteleggingen.

Die aldus beperkte tuchtfeiten 1 en 2 werden bewezen verklaard en aan appellant werd een schorsing van 1 maand opgelegd.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij aangetekende brief toegekomen ter zetel van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder "TB") op 11 december 2025 op gemotiveerde wijze hoger beroep ingesteld.

3. <u>Procedurevoorgaanden en beoordeling</u>

Appellant werd tijdig en regelmatig opgeroepen om te verschijnen voor de zitting van de TB van 14 januari 2026, waar de zaak werd uitgesteld naar 18 maart 2026. Tijdens de zitting van 18 maart 2026 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld en bijgevolg ontvankelijk.

De feitelijke omstandigheden die aan de oorsprong liggen van de voorliggende procedure, zoals vervat in de tenlasteleggingen in de bestreden beslissing in zoverre die nog ter

beoordeling voorliggen aan de TB, en de nu nog ten laste van appellant gelegde feiten blijken uit de bestreden beslissing van 27 november 2025 en het tuchtdossier.

Appellant roept de volgende middelen in tot staving van zijn hoger beroep:

- de inbreuk kadert in een pijnlijke en lange echtscheidingsprocedure die veel moeilijkheden veroorzaakte;
- het feit dat hij zich niet heeft laten bijstaan door een advocaat in die procedure wordt op zich niet betwist, maar heeft de kiesheid en waardigheid van het beroep van advocaat niet in het gedrang gebracht;
- hij belooft die inbreuk niet meer te begaan;
- hij laat zich in die procedure nu verder bijstaan door een advocaat;
- dit is ook zo voor de procedure vereffening-verdeling na echtscheiding;
- hij verzoekt om de gunst van opschorting, dan wel om een uitstel van tenuitvoerlegging van enige op te leggen sanctionering.

Om de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, zijn de aan appellant ten laste gelegde tuchtfeiten 1, 2, beperkt zoals in de bestreden beslissing omschreven, ook in hoger beroep bewezen gebleven. Appellant bekent de feiten. Het gegeven dat appellant zichzelf verdedigde in de echtscheidingsprocedure bedoeld in beide feiten in zoverre nog aanhangig (in 2025) heeft blijkens de objectieve onderzoeksresultaten van het tuchtonderzoek in concreto tot gevolg gehad dat de kiesheid en de waardigheid van het beroep van advocaat is geschonden geraakt, aangezien uit de concrete neergelegde stukken ter verdediging van zichzelf in die procedures blijkt dat appellant, door een weliswaar te begrijpen grote emotionele betrokkenheid en door mogelijk emotioneel te zijn gekwetst, een te weinig nog zakelijke toon aangehouden heeft en op overmatige wijze zeer persoonlijke elementen betrokken heeft in zijn verdediging. De noodzaak van voldoende afstandelijkheid blijkt niet te zijn nageleefd, wat de vermelde kiesheid en waardigheid in het gedrang heeft gebracht. Daarenboven blijkt inderdaad dat de stafhouderlijke injuncties opgelegd bij brieven van 17 april 2025 en 2 mei 2025 in concreto niet zijn nageleefd door appellant.

De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering van een schorsing van 1 maand is een gepast antwoord op de hier nog aanhangige en bewezen verklaarde tuchtfeiten.

Deze bewezen verklaarde tuchtfeiten vormen immers telkens een ernstige inbreuk op de beginselen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, de na te leven vereiste van onafhankelijkheid zoals erin bedoeld en op de wets- en codexbepalingen zoals respectievelijk genoemd in de betreden beslissing en zij zijn in strijd met een behoorlijke en deskundige beroepsuitoefening zoals bedoeld in artikel

455 en 473 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 Codex Deontologie en de overige in de tenlasteleggingen geciteerde wets- en reglementaire bepalingen.

Door zijn handelswijze heeft appellant ook het vertrouwen geschonden van rechtzoekende, de magistratuur en confraters die recht hebben op vertegenwoordiging van personen die door grote emotionele en persoonlijke gebeurtenissen gaan, die leiden tot procedures, door een advocaat die de nodige afstand kan houden ten opzichte van de cliënt zelf en die eveneens erop moeten kunnen vertrouwen dat de bevoegde stafhouder zijn taak van bewaking van deontologische beginselen naar behoren kan uitoefenen.

Door daarvoor slechts een uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen zou het gewild preventief effect van verdere toekomstige afwezigheid van tuchtrechtelijke inbreuken niet bereikt worden en dit mede gezien appellant eerder al voor gelijkaardige feiten een tuchtrechtelijke sanctionering opliep, waaruit hij klaarblijkelijk onvoldoende lering heeft getrokken.

Een sanctionering door een schorsing voor voormelde duur is evenredig aan de aard, de ernst en de zwaarwichtigheid van de bewezen tuchtfeiten 1 en 2 samen, zoals nog beperkt aanhangig, doch ook aan de gedragingen en de persoonlijkheid van appellant die aantonen dat hij onvoldoende eerbied had voor de waardige uitoefening van het beroep van advocaat en de noodzaak van naleving van injuncties opgelegd door zijn stafhouder. De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering wordt dan ook als passend beoordeeld en bevestigd.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. <u>Beslissing</u>

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend op tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk,

bevestigt de bestreden beslissing,

aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis, Frank Cambien en Dirk Peeters, assessoren,

Uitgesproken in openbare zitting van 6 mei 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Philippe De Jaegere	Frank Cambien	Lutgart Gillis
Dirk Peeters	Ludwig Evens	Caroline Vanderkerken